

[Kofod-Svendsen]

overrasket over. Hvad er det? Vi har i flere måneder hørt, at der vil komme århundredets økonomiske plan. Danmarkshistoriens største økonomiske plan. Der skulle byttes om på snesevis af milliarder kroner. Og hvad oplever vi så? Inden denne århundredets plan bliver forelagt for os, får vi nogle lovforslag, som vi – sådan har jeg da forstået regeringen, hvis regeringen havde fået sin vilje – meget hurtigt skulle tage stilling til, løsrevet fra århundredets økonomiske plan.

Hvorfor en sådan håndtering fra regeringens side? Hvorfor sørger regeringen ikke for, når det virkelig skal være århundredets plan, at den på én gang indeholder alle ingredienserne? Hvorfor skulle man nulstille reguleringsmekanismen for de arbejdsløse, for pensionisterne, for efterlønsmodtagerne, og så kort tid efter gå ind og vurdere skatteforhold, opsparingsforhold og en lang, lang række andre forhold? Hvorfor har regeringen ikke kædet det naturligt sammen? Det undrer jeg mig over. Jeg håber at få et svar på det spørgsmål.

Jeg tror, det er let at konstatere, at der er brug for nogle ændringer i vort skattesystem. Der er brug for øget incitament til opsparing. Og som også fru Mimi Jakobsen var inde på, ser vi på folkepensionisterne – selv om jeg er klar over, at de skal behandles under et senere lovforslag, er de også omtalt i det lovforslag, vi nu har til behandling – så synes vi fint man kan gå ind og vurdere, om det er en rimelig måde, vi har folkepension på. Der er selve pensionen, og så er der tillæg og tilskud, og vi har prøvet på at løse samspilsproblemer.

Vi er også i Kristeligt Folkeparti tilhængere af, at folkepensionen er skattefri for alle, og hvad man derudover tjener, bliver man beskattet af. Se, det var en forenkling. Men sådan nogle fremadrettede forenklingsforslag er ikke det, vi her møder.

Vi er udmærket klar over, at der kan være samspilsproblemer. Det gælder for folkepensionisterne, men det gælder sandelig også for nogle af dem, der er på arbejdsmarkedet, som f.eks. har udgifter til daginstitutioner. Hvordan harmonerer det i forhold til det beløb, man får enten i arbejdsløshedsunderstøttelse eller kontanthjælp? Vi har set på nogle af disse samspilsproblemer. Vi er parat til at se på flere samspilsproblemer. Men igen: Hvorfor kommer disse forslag isoleret? Hvorfor ikke se tingene i den rigtige sammenhæng?

Hvorfor har regeringen valgt her, få dage før Folketinget skal slutte sit arbejde, at komme med dette udspil? I bemærkningerne til L 244 henvises der til overenskomsterne, der er indgået på arbejdsmarkedet. Men det er da hverken i forgårs eller få dage siden, de overenskomster blev indgået. Det er da ganske lang tid siden. Hvorfor kom så ikke dette forslag? Hvorfor har man ikke fremskyndet århundredets plan? Så skulle den være i slutningen af juni, så i begyndelsen af juni, nu skal det være i slutningen af maj. Så kunne man vel også have rykket den frem, så vi havde fået en helhedsløsning, således at vi kunne se, hvad regeringen vil med den samlede økonomiske politik, hvilke planer man har for beskæftigelsen. Har man nogen uddannelsesinitiativer, har man gjort sig nogen tanker om at bedre mulighederne for investeringer, hvad har regeringen tænkt?

Alt dette har vi ikke fået svar på, men vi skal alene forholde os til en nulstilling, og dér må jeg sige meget kort, at sådan som forslagene foreligger, medvirker vi ikke til deres gennemførelse.

Betyder det så, at vi mener, alt skal være uændret? Det har jeg ikke sagt et ord om. Når Det Radikale Venstres ordfører taler om, at det er et mærkeligt samfund, hvor overførselsindkomsterne stiger mere end lønindkomster, så er det jo ikke så enkelt, som fru Kirsten Lee prøvede på at sætte det op.

Hvor tager man udgangspunkt i sine analyser og beregninger? Der er nogle specielle årsager, der gør sig gældende i 1989. Well, dette må vi så have analyseret, for jeg er da enig i som grundsynspunkt, at overførselsindkomsterne skal følge årslønningerne på arbejdsmarkedet. Der må være en overensstemmelse, helt klart. Men det er jo ikke meget dokumentation, vi har fået. Det er nogle løsrevne postulater, hvor vi ikke har mulighed for virkelig at se tingene i deres rette sammenhæng, og det er denne manglende saammenhæng, der er årsag til, at vi ikke vil tilslutte os hverken dette forslag eller det næste, som vi skal behandle om ikke så længe.

Det er ikke udtryk for, at vi ikke kunne gå ind og overveje en anden form for reguleringsmekanisme, hvordan også beskatningsreglerne måtte blive osv. Vi er desuden parat til at fjerne de skævheder, som vi også er klar over der er: sammenfaldsproblemer som manglende incitament til opsparing. Alt dette, ja, men ikke disse